

[Wilhelm]

skatteydernes penge, der bliver smidt i grams, medens aktionærerne redder deres penge. Staten har sikret sine penge bedre end aktionærerne.«

Nu er der altså yderligere tabt penge; så må det være de aktionærpenge, der er tabt.

Allerede sidste gang blev den daværende minister kraftigt kritiseret – også fra partier derovre – for at komme den 19. maj, kort før folketinget skulle lukke, med sådan et kupagtigt forslag, som man ikke kunne nå at behandle ordentligt. Det blev kraftigt kritiseret. Nu har staten haft en kommitteret siddende i Stålvalseværkets bestyrelse i 2 år, og ministeren skriver selv, at han er blevet holdt løbende underrettet gennem denne kommitterede og gennem selskabets bestyrelse i disse 2 år. Nu kommer man her til en førstebehandling endnu senere, den 21. maj – kupagtigt – erhvervsudvalget har sagen på allerede i eftermiddag, og der står oven i købet på dagsordenen: eventuel afgivelse af betænkning. Ja men der er masser af ting, der skal undersøges her. Hvor mange fyringer resulterede de rationaliseringer for 2 år siden i? Hvor mange af de penge er tabt i dag? En masse andre ting skal undersøges, som ikke er spor klarlagt i de bemærkninger, der er lagt frem. Man har haft god tid til det, man har haft 2 år til det. Det fremgår også af ministerens bemærkninger, at allerede i begyndelsen af året – han skriver det ikke præcis, men han skriver i begyndelsen af året – fik man budgetter og regnskaber, hvor man kunne se, at den var gal. Hvorfor skal folketinget så præsenteres – for nu at bruge statsministerens udtryk for et øjeblik siden – for et kupagtigt forslag? Der bliver afsat en eftermiddag til at behandle i erhvervsudvalget, om man skal give 108 mill. kr. ud i skatteyderpenge til disse storaktionærer, og så måske et ekstra møde om et par dage. Det er fuldstændig utålelige vilkår, som ville have været overflødige, hvis man havde rent mel i posen.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg er ked af at måtte berede hr. Wilhelm den glæde, at jeg ikke kan lide udtrykket kupagtigt, for jeg tror, det fryder ham, hver gang han kan aflevere replikker, som han inderst inde selv har sin tvivl om rigtigheden af, men som ligesom kan vise ham som den store revser af dette folketing.

Jeg kan godt undre mig lidt over, at hr. Wilhelm så fuldstændig firkantet siger nej til at være med til noget som helst i denne sag, men samtidig gør opmærksom på, at han vil have en overordentlig lang række betingelser opfyldt for at anbefale andre at være med.

Jeg skal meget kort sige til hr. Rahbæk Møller, at jeg har rent faktisk svaret, da jeg var oppe sidst, idet jeg sagde, at der er en række oplysninger, der er egnede til at give i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg lyttede intenst, for jeg fik ikke selv spurgt, men så kom det fra anden side. Jeg havde ventet, at ministeren i det mindste ville have beklaget, at forslaget skulle køres igennem på denne facon så sent på folketingssamlingen. Når erhvervsudvalget skal bydes det, kunne man i det mindste lade være med at betragte det som en selvfølge, at man præsterer det. Da ministeren lægger det sådan op, at vi andre er tossede, fordi vi ikke kan indse det rigtige i dette forslag, kan jeg sige, at vi ikke er indstillet på at gøre det let for ministeren. Vi mener, det er fuldstændig uanstændigt at behandle os på denne facon. Det kan man ikke, hr. minister.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Vi kender alle sammen industriministerens evne til de små fordrejninger, så jeg skal kun af hensyn til andre – for han ved det jo godt selv – sige, at jeg ikke i denne sammenhæng med ét ord har revset folketinget. Jeg revsede faktisk ministeren. Han har vidst det her meget længe, og så kommer han frem med forslaget efter lovkatalog og efter alting, hvor han ved, at der ikke er rimelig tid til behandling af det.

Der er en ting, jeg lige vil korrigere. Vi har ikke afvist at være med til noget som helst omkring Stålvalseværket, overhovedet ikke, men jeg har stillet nogle betingelser op, som i hvert fald ikke er opfyldt med dette forslag. Den første og ufravigelige betingelse må være, at aktionærkapitalen er tabt. Den anden – som andre måske ikke ville stille, men som jeg mener at i hvert fald folk, der ønsker en socialistisk udvikling, burde stille –